

Mezinárodní hudební festival Janáčkův máj: 17. 5. 2012 - 8. 6. 2012

XXXVII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkův máj je pestrou a zároveň kvalitní přehlídkou vynikajících uměleckých osobností s citlivým výběrem děl skladatelů, kteří se zapsali do světových dějin hudby.

V letošním roce je časové rozmezí tohoto výběru dáno na straně jedné gregoriánským chorálem a na straně druhé novými díly mladých skladatelů do třiceti let, jimž je vyhrazena soutěž GENERACE, poprvé vyhlášena a organizována jako mezinárodní.

Festival nabízí stylově čisté a vyhraněné programy, jakými jsou například večer Johanna Brahmsa a Antonína Dvořáka, koncert představitelů II. vídeňské školy či varhanní recitál vystavěný výlučně ze skladeb moravských autorů.

Nabízí rovněž mimořádná díla, která se v koncertních sezónách běžně nevyskytují. Tím bezesporu je také "Mojžíš", oratorium Sylvie Bodorové na texty Starého zákona.

Sophia Jaffé vystupovala kromě evropských zemí i ve Spojených státech a v Chile, Japonsku, Číně a Izraeli. ➔

Návštěvníky Janáčkovy máje jistě potěší hostování známých a významných zahraničních hostů.

Letošní festival ozdobí například pěvec Ferruccio Furlanetto, klavírista Rudolf Buchbinder, dirigent Alan Buribajev, houslistka Sophia Jaffé a další. V jejich stínu určitě nezůstanou Jiří Barta, Karel Košárek, Jakub Hruša...

Jak je vidět, je připraven velmi pestrý program a proto Janáčkův máj 2012, jehož motto zní "hudební svět na dosah", letos stojí za to navštívit.

Alan Buribajev

Zajímavě dramaturgicky připravený ročník Janáčkovy máje přinese mnoho novinek a překvapení. Zahajovací koncert se koná v Plynojemu, multifunkční aule v Dolní oblasti Vítkovic, která se stane 17. května v 19 hodin premiérovým místem konání festivalového zahajovacího koncertu, na němž zazní vedle tradiční Janáčkovy Sinfonietty také Straussův Koncert pro lesní roh a orchestr č. 2 a Čajkovského Italské capriccio.

Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK bude řídit Alan Buribajev. Podrobnosti o koncertech a vstupenkách na XXXVII. ročník Janáčkovy máje jsou k dispozici na www.janackuvmaj.cz.

Masopust na hradě

Areál Slezskoostravského hradu již podruhé ožil lidovými obyčejí, masopustními obchůzkami, písněmi, tanci a desítkami lidových masek.

Nechyběli ani řezníci a jejich dobrůtky, jako jsou jitrnice, jelita, ovar a zabijačková polévka. Připraveny byly soutěže, ve kterých byly zajímavé ceny - vyhrát bylo možno jelito či jitrnici!

Zkrátka Masopustní sobota na Slezskoostravském hradě voněla zábavou, chutným jídlem a příjemným zážitkem.

Kdo přišel v masopustní masce, měl vstup zdarma a mohl se zúčastnit soutěže o nejkrásnější masku.

Už teď se ale můžete těšit na další akce na hradě. Nenechte si ujít první jarní akci pro celou rodinu:

Velikonoce na hradě

Termín: 31. 3. - 1. 4. 2012

Otevírací doba: 10:00 - 18:00 hodin

Žijeme příběh našeho života

Tak kde je to jaro, které stále vyhlížíš z okna, ptala se mě onehdy manželka. Kde je to jarní sluníčko, kde je ten nový život, kterým začne příroda vládnout a který nám všem vlije do žil sílu a chuť dělat nové věci? Těžko se odpovídá, když je za oknem

mrazivý únor a stále je nám moc velká zima. V tom letošním únoru jsme se schovávali před severákem, který rychle odvál vzpomínky na mírnou zimu o Vánocích, neřku-li vzpomínky na léto. Marně jsem v ten únorový podvečer i sebe utěšoval, že se brzy oteplí, stromy obalí pupeny, aby se pak v plném jaru mohly zahalit květy do celé palety barev, které se snaží od nepaměti zachytit malířský štětec.

A při přemýšlení nad zákonitostmi přírody a střídáním časových období mi pak vklouzne do myšlenek, že právě tak si někdy starší člověk posteskuje, jaké nesnáze mu přináší jeho podzim života. Podzim lidského života je také takové časové období. A tváří se přesně jako podzim, jak jej známe. Objevuje se po krásném, bujarém, živočišném létě a před dlouhou, melancholickou a tmavou zimou. Je to taková spojka, mezičas, který nám dává šanci, abychom v myšlenkách prožili ty úseky života, které byly pro nás těmi důležitými a abychom si je mohli prohlédnout znovu hezky pomalu a zblízka, třeba jako diváci v kině. A vůbec nevadí, že příběh známe, je to dokonce lepší - můžeme si ho pustit, přiblížit, zastavit, zpomalit. A máme možnost se také poučit. Tuto chvíli máme ve své moci, je to náš prožitý příběh.

Rád se zamýšlím nad tím, že v životě lidském je to zařízeno spravedlivě, každému z nás hodiny života tikají stejně rychle. Někomu se rozběhly dříve, jinému později, všem se nám ale ručičky bytí posunují kupředu stejnou rychlostí. Všichni máme jen těch 24 hodin denně a je jen na našem rozhodnutí, využijeme-li je smysluplně nebo promarníme. Je ale důležité večer uléhat ke spánku s pocitem, že jsme zbytečně nepromrhali čas. Je to důležité nejen pro vědomí vlastní potřeby pro nás a naše blízké, ale také pro svět kolem nás. Z vlastní zkušenosti vím, že mezi námi chodí hodně aktivních seniorů, kteří jsou stále připraveni udělat něco pro sebe i pro druhé. A možná to tak vždy nevypadá, ale mezi námi žije mnoho těch, jejichž životní náplní je pomoc druhým. Mnoho těch, kteří v každodenní činnosti zapomínají nejen kolik jim je let, ale mnohdy také, že je něco bolí. Televizní zprávy nás každý den přesvědčují, kolik hrůz se kolem nás děje, ale ve skutečnosti je štěstí, dobro a láska mezi námi také. Nemohu nevzpomenout citátu rakouského dramatika Johanna Nepomuka Nestroje: „Být šťastný není opravdu nic jiného než přestat být nešťastný“.

Brzké jaro plné květů a slunce přeje

MUDr. Hugo Příbyl, Ph.D.

Něco málo pro poučení: Příznaky stárnutí

Po dosažení určitého věku k nám přichází řada příznaků, které jsou označovány jako stáří, leč často jsou jen způsobeny nedostatkem určitých živin. Pomoc je vcelku snadná - konzumace vhodných potravin.

Obtížnost hubnutí - chybí esenciální mastné kyseliny a vitamíny, které se nacházejí ve lněném semenu, mrkvi či lososu.

Zadržování tekutin v těle - je to nerovnováha mezi draslíkem, fosforem a sodíkem. Kde získat: kokos, olivy, broskve, švestky, fíky, mandle, vlašské ořechy, špenát, koriandr, lněné semínko a doplňky.

Sladké nutkání - nedostatek chrómu. Kde získat: celá zrna, ořechy, zrní, banán, špenát, mrkev.

Křeče, bolesti hlavy - chybí draslík a hořčík. Kde získat: banány, ječmen, kukuřice, mango, broskve, třešně, pomeranče a pití čisté vody.

Střevní potíže, plyn, břišní nadýmání - chybí živé Lactobacilly. Kde získat: zakysaná smetana, jogurt, pasta ze sojových bobů Miso, japonský probatický výrobek Yakult.

Špatná paměť - chybí acetyl cholin, inositol. Kde získat: sojový lecitin, vaječný žloutek, špenát, brokolice, tučné ryby, vlašské ořechy.

Hypotyreóza (způsobuje zvýšení tělesné hmotnosti bez zjevného důvodu) - chybí jód. Kde získat: mořské řasy, mrkev, olej, hrušky, ananas, mořské ryby a mořské soli.

Lámavé vlasy a slabé nehty - chybí kolagen. Kde získat: ryby, vejce, libové maso, želatina.

Slabost, malátnost, nevolnost - chybí vitamíny A, C, E a železa. Kde získat: zelenina, ovoce, libové maso.

Vysoký obsah cholesterolu a triglyceridů - chybí kyseliny Omega 3 a 6 - obsahují: sardinky, losos, avokádo, olivový olej.

Skříčenosti, apatie, smutek, zlost, nespokojenost, deprese, přání smrti - chybí: Peníze, můj synu, peníze! Kde získat: Kdybych věděl, neměl bych všechny tyto příznaky...

PORADNA CHARITY OSTRAVA NABÍZÍ PORADENSTVÍ V TĚCHTO OBLASTECH:

- rodina a mezilidské vztahy, rodinné právo
- sociální zabezpečení
- bydlení
- pracovně-právní vztahy a zaměstnanost
- majetkoprávní vztahy; dluhové poradenství

KONZULTAČNÍ HODINY

Po, St 13 - 17 h Út, Čt 8 - 12 h

Mimo konzultační hodiny po telefonické domluvě.

NAJDETE NÁS: Jeremenkova 8, 703 00 Ostrava-

Vítkovice; tel.: 599 526 906, 731 625 767

e-mail: cho.poradna@caritas.cz

www.ostrava.caritas.cz

Vystoupíte na zast. MHD Mírové náměstí a půjdete za kostel, který se nachází uprostřed náměstí.

Zpravodaj SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

Zasvětili život neznámým lidem: Armáda, která bojuje s lidskou nouzí

Je tomu už 20 let, kdy do tehdejší Československé republiky byla ze západní Evropy pozvána organizace, která nese název Armáda spásy. I když, taková novinka to zase nebyla, protože v dobách před druhou světovou válkou už zde své sbory měla.

Armáda, která neválčí zbraněmi, ale pochopením pro lidská neštěstí, nouzi a bezradnost. Svoji práci spojuje s božím požehnáním a proto se jí tak daří. Prvním městem, kde tato organizace založila první dům pro muže bez přístřeší navzdory mnoha nesmyslným peticím občanů byl Havířov. Nic z katastrofických scénářů občanů se nesplnilo. Objekt bývalé mateřské školy byl Armádě spásy (dále AS) předán i s přílehlou zahradou. Do města přijel major van der Harst, vysoký důstojník se svými spolupracovníky a později také noví vedoucí tohoto objektu, kapitáni, manželé - Ruth a Mike Stanettovi. Byli mladí, usměvaví a přivezli si přímo z Londýna také tři malé děti. Byli odhodláni pracovat pro potřebné lidi ve zcela neznámém městě, které bylo tehdy hornické. Právě zde začala první etapa našeho přátelství, které je vzácné a trvá už oněch dvacet let. Článků, fotografií i rozhovorů bylo pořízeno bezpočet. Velmi slavnostní bylo červencové otevření Domu pro muže bez přístřeší, kdy přiletěla i tehdejší prezidentka AS až z Austrálie.

▲ **Manželé Stanettovi** zůstali v Havířově od července 1991 do října 1993 pak byli převedeni do Ostravy. Milou paní, dnešní majorku Armády spásy Ruth Stanettovou jsem požádala o rozhovor:

Jak jste se vlastně právě vy dva dostali do tehdejšího Československa - do Havířova?

"Tehdy nám bylo dvaatřicet let a chtěli jsme být součástí základů nové Evropy, která právě vznikala na východě. Cítili jsme, že křesťanské hodnoty, které ctí AS by měly být také součástí nové Evropy. Oba jsme byli na konci osmdesátých let zapojeni do pomoci Rumunsku, a proto se nás vedení AS zeptalo, jestli bychom chtěli jít do střední Evropy. Protože Československo byla první země, která AS pozvala, tak se nás také zeptali, zda pojedeme právě sem. My řekli ANO a tak nás sem vyslali."

Proč právě Havířov?

"Bylo to první město ve vaší zemi, které chtělo využít služeb této organizace, protože mezi propouštěnými havíři - Havířov byl hornické město - se množili bezdomovci, kteří potřebovali nějakou systematickou pomoc."

Čím jste se zabývali do té doby v Britanii?

"Já jsem pracovala jako technická asistentka a Mike byl grafikem. Přijel pracovat do Londýna a tam jsme se poznali. V listopadu 1981 jsme se vzali. Oba jsme toužili změnit svá zaměstnání a celý svůj dosavadní život. V roce 1984 jsme se stali důstojníky AS. Dva roky jsme sloužili jako pastoři ve městě Leicester a pak pět let ve městě uhlí Mansfield. Do Havířova jsme tedy šli už se znalostmi problematiky hornické oblasti. Místní úřady i církve nás, jako organizaci velice podporovaly. Tak se toto město stalo naším dalším domovem a mělo první Dům pro muže bez přístřeší. Přijížděly za námi mnohé delegace z jiných měst Československa, ale také z jiných zemí, přijížděli i církevní hodnostáři. Chtěli vědět, jak to vlastně děláme a co se daří."

Z Havířova jsme byli v říjnu 1993 odveleni do Ostravy. Mike zde převzal celou zodpovědnost za program pro muže bez domova. Otevřel zde také ubytovnu pro ženy s dětmi a založil domov pro rekonvalescenci seniorů v Ostravě-Kunčičkách. Já jsem převzala odpovědnost za otevření církevního sboru AS a provoz tří komunitních center s programy pro seniory. Také jsem pracovala s dětmi a ženami v Ostravě-Prívově, Mariánských Horách a v O.-Porubě. Rovněž mi dalo hodně práce starat se o naše tři děti, jejich výchovu a vytvářet pro všechny pěkné domácí zázemí."

Co přišlo po Ostravě, kam jste byli odveleni pak?

"Po Ostravě přišla Praha, kde Mike byl koordinátorem sociálních služeb v ČR a zároveň vedl pražskou ubytovnu pro muže a ženy bez domova. Já jsem byla zase pověřena prací s dětmi a mládeží, a také jsem byla poradkyní pro krizové situace na pražském ruzyňském letišti. V průběhu pobytu v Praze byl Mike na čas poslán na pomoc uprchlíkům v Albánii a Kosovu."

V roce 2001 jsme se vrátili na čas do Británie a sloužili jako pastoři v komunitní službě ve městě Ipswich. Prožívali jsme velice náročný a pestrý život. Mike byl znovu zapojen do mezinárodního krizového týmu a několik měsíců strávil v Indii. Během této doby šly naše děti na university a do střední školy. V roce 2006 jsme byli vysláni do Moskvy, kde se Mike staral o rozvoj sociálních služeb nejen v Rusku, ale i Moldavsku, na Ukrajině, v Rumunsku a také v Gruzii. Já jsem převzala odpovědnost za veškerou práci s dětmi a mládeží v těchto zemích. Spolu s manželem jsme v Moskvě otevřeli a rozvíjeli projekt pro děti z ulice, nazvaný „Nová naděje“. Bylo to vše hodně náročné. V roce 2008 jsme byli požádáni našim vedením, abychom se vrátili zpět do ČR, do Prahy. To nás opravdu moc potěšilo."

A co vaše děti?

"Děvčatům je dnes 27 let a Christopher má 25. Jedna z dcer si vzala úžasného Kanaďana, který učí neslyšící děti. Dcera se stala učitelkou na ZŠ. Charlotte, druhé dvojčce, pracuje pro ústředí AS v Londýně, a to především s mládeží. Bude se rovněž vdávat za pastora a přestěhuje se za ním do Skotska. Také ona se chce stát důstojnicí AS. Kdoví, třeba se dostane jednou i do ČR. Syn dnes pracuje pro neziskovou organizaci v Anglii a pomáhá mladým lidem propuštěným z vězení."

Než jsem Ruth, která se svojí rodinou prožívá přepestrý, někdy i nebezpečný život, poděkovala za rozhovor, musela jsem jí složit hlubokou poklonu za vše, co za ty roky v Armádě spásy ve světě i u nás dokázala. Je s podivem, jak báječně funguje její rodina, jak si rozumí s manželem, jak dokázala vychovat tři děti, asi jejich pokračovatele v boji s nouzí a opuštěností. Když dnes v Praze tyto manžele navštívím, tváří se vesele a vyzařuje z nich pohoda a pozitivní energie. Mají ji stále na rozdávání..."

Hana Kuchařová

Procházka za sochou - 5. část cyklu

Milí přátelé Ostravy, její architektury a umění, pokud vás do této chvíle neunavily malé procházky za sochou, můžeme pokračovat. I tentokrát setrváme v srdci Moravské Ostravy a téměř navážeme na poslední trasu. Loni jsme skončili na Benešově náměstí u monumentu připomínajícího stávkou z konce 19. století na šachtě Trojice. Dnes zůstaneme v čase první československé republiky a všimneme si především paláců, které reprezentovaly rychle se rozvíjející hospodářský potenciál města - v závěru s odskokem do počátku 3. tisíciletí.

TRASA V.

1. Československá obchodní banka, dříve Česká banka Union (Nádražní 213/10) → 2. Komerční banka, dříve Živnostenská banka (Nádražní 1698/12) → 3. komerční dům, dříve Hornický odborový dům (Umělecká 305/1) → prostor před Domem umění

1. V 90. letech 20. století se jako houby po dešti rozmnožily i v Ostravě bankovní domy a řada z nich uvedla své klienty do tradičních prostor bankovních paláců z meziválečného Československa. Tato proměna stihla i prvorepublikovou Českou banku Union na Nádražní třídě (za socialismu sídlo Muzea revolučních bojů).

Budova ČSOB, dříve banka Union se sochami A. Handzela

Samotná budova prošla vrstevnatou historií: původní soukromou vilu Dr. Krause přestavěl na počátku 20. let 20. století na banku německý architekt Ernst Korner. Mohutný představený portikus nese 4 alegorické sochy ze stejné doby jako stavební adaptace: v r. 1921 vytvořil sochař Augustin Handzel dvě ženské a dvě mužské postavy, které představují Štěstí rodiny, Obchod, Hojnost a Průmysl. Šlo o první monumentální práci umělce, který vyšel z domácího prostředí a posléze vynikl i v dalších sochařských zakázkách. Postavy jsou sice alegoriemi, zpracováním se však dosavadnímu pojetí tradičních témat zcela vymykají. Sochař uvedl na scénu mohutná neidealizovaná těla, jejichž modely zřejmě viděl ve svém známém světě lidí těžké fyzické práce. Místo idealizované madony s dítětem sledujeme tělnatou ženu přidržující v kleku nahé děcko, stejně tak lepá antická bohyně Ceres se v Handzelově

podání proměnila v mladou ženu, jejíž živou předlohu měl sochař v ateliéru. Mužské postavy stejně zemitého rodu pak identifikujeme podle atributů jako Merkura-Obchod a Průmysl. Tato sochařská zakázka byla pro Handzelovu další dráhu klíčová, stejně jako jeho součinnost s architektem Kornerem. Díky tomu, jak zvládl monumentální úkol na průčelí bankovního paláce, získal další zakázky. A se stejným architektem se potkal na výzdobě brány do areálu moravskoostravského hřbitova. (Během 60. let minulého století byl hřbitov zlikvidován a Handzelovy sochy Naděje a Osud najdeme na pylonech hřbitovní brány vedoucí do staré části hřbitova ve Slezské Ostravě u kostela Sv. Josefa.)

Římsa portiku ČSOB, Augustin Handzel - Průmysl

2. Na sousední parcele vedle banky Union na Nádražní ulici vyrostl od základů nový palác Živnostenské banky, jehož projekt v barokizujícím duchu zpracoval významný pražský architekt Kamil Hilbert (mj. poslední aktér do stavby svatovítské katedrály). Stavba obtížně rostla, neboť její předimenzované tělo vyžadovalo zpevnit terén, jež podmácela místní strouha. Dodnes však můžeme žasnout nad jeho rozměry nebo obdivovat vnitřní materiállově náročné a v současné době do značné míry dobře zrekonstruované vybavení. K výzdobě tohoto bankovního domu při-

Průčelí Komerční, dříve Živnostenské banky

zval architekt v letech 1922-1924 další pražskou osobnost, a to sochaře K. Dvořáka. Karel Dvořák patřil k právě nastupující generaci Štursových žáků, kteří se však od svého učitele odklonili poučení a lákání sociálním civilismem Otto Gutfreunda. Také na průčelí tehdejší Živnostenské banky se tento tematický i stylový proud projevil, i když - rovněž jako v sousedství na bance Union - na alegorických sochách zosobňujících hojnost, bohatství, obchod nebo průmysl a zemědělství. Postavy Merkura a Deméter, symbolizující obchod a úrodu, jsou rozloženy na štítové římsy a kopírují její sklon. V druhém plánu za mohutným portikem, jímž vrcholí zmíněný štít, jsou rozestaveny u zdvojených sloupů dvojice dívčích postav. Soubor soch ve svém významu spojoval jistotu nového demokratického času a nová odhodlání i víru v hospodářský úspěch. V tomto smyslu konvenoval dedikačnímu nápisu, který dodneška můžeme číst ve štítovém trojúhelníku: *Když vlast/ zlomila járho/ a zemí nesla se víra/ v silné příští,/ dům tento/ k podpoře práce/ v 3. roce nových dějin/ byl postaven.* K. Dvořák zde poprvé ve své tvorbě zapojil sochy do architektury v takovém rozsahu; krátce nato mohl využít ostravskou zkušenost v podobně orientované sochařské řeči na pražském paláci Riunione Adriatica nebo v souboru

Detail štítu Komerční banky, Karel Dvořák - Merkur

**Detail průčelí Komerční banky,
Karel Dvořák - Úroda**

postav civilních profesí pro pražskou obchodní školu. (Tento typ práce předcházela jeho složitější kompozovaným sousoším Cyrila a Metoděje na Karlově mostě nebo Pomníku legií pro pařížský hřbitov Père-la-Chaise; obojí dokončoval těsně před polovinou 30. let.) Tedy nejen z hlediska rychle rostoucího města usilujícího o prestiž na poli hospodářském, ale i v angažmá elity českého sochařství meziválečného Československa zaujala Ostrava tímto dílem významnou pozici.

3. Také potřetí se zastavíme u budovy, v níž se na architekturu napojila socha. Přesněji řečeno opět - jako na předchozích budovách ze sousedství - celý sochařský soubor.

**Průčelí komerčního, bývalého
Hornického domu**

Od dnešní Komerční banky přejdeme na protější stranu Nádražní ulice a vstoupíme na obdélnou piazzetu, do níž se rozšířila Umělecká ulice. Její prostor uzavírá Dům umění a při pohledu doleva pamětníci nejspíše povzdechnou, neboť si vybaví ještě fungující kavárnu Elektra. Ta se nacházela v Hornickém odborovém domě, jenž vyrostl za první republiky s vydatnou státní finanční podporou podle projektu prominentních ostravských architektů a stavitelů Františka Koláře a Jana Rubého. Dům představoval jednak sílu hornického stavu - byl sídlem hornického sekretariátu a Družstevní banky, a díky kinu a baru v suterénu byl živým místem městské zábavy. Nechyběly obchody a v patrech moderně koncipované byty. Na budově, již dobový tisk připsal „palácové vzezření“, neměla chybět ani sochařská výzdoba. A stalo se tak tentokrát opět přičiněním sochaře Augustina Handzela, který v roce 1926 osadil na pilíře výrazně vystupující z těla budovy čtyři postavy.

**Detail průčelí komerčního, bývalého
Hornického domu, A. Handzel - Tavič**

Na rozdíl od alegorického pojetí ve výzdobě banky Union pokročil v sochařském zpracování: jednak v ikonografii respektoval poslání domu, a proto zvolil reprezentaci hornictví a hutnictví, jednak dovedl sociální civilismus do dokonalé monumentální formy. Podsadité postavy z kamene jsou modelovány v úhrnných objemech, bez titěrností, s významovým zdůrazněním rukou nesoucích konkrétní pracovní nástroje.

Sochař vytvořil nezapomenutelný typ díky své každodenní zkušenosti, poznání dělníka a jeho tvrdé dřiny v dole nebo v huti. Tento typ v Handzelově provedení vyjadřoval poctu fyzické práce, která představovala základ domácího bohatství. Myslím, že jinde než v Ostravě se s takto přirozenou oslavou a zároveň heroizací fyzické práce nesetkáme.

4. Dnešní prostorově nijak rozsáhlý průzkum soch ukončíme na stejném místě, odkud jsme obhlíželi předchozí Handzelovy sochy. Ještě na samém počátku nového tisíciletí byl prostor před Domem umění volný. Mohla tudíž vyniknout na svou dobu jeho progresivně pojatá hmota, do prostoru Umělecké ulice vymezená červeným průčelím z režných cihel s odlehčeným proskleným pásem patra s hlavním výstavním sálem. Tento účín však v roce 2005 znejasnil fantaskní ocelový, polychromovaný objekt pražského sochaře Lukáše Rittsteina Úsvit. Více než třímetrová plastika „zírá“ reflexními brýlemi směrem k Nádražní ulici. Je formována jako šroubovice, která se vynořuje z terénu; stoupavý pohyb a nachové zbarvení přecházející v modravý odstín snad může symbolizovat její ikonografii.

Plastika způsobila v roce 2005, kdy byla instalována, oprávněné rozpaky, nebo dokonce nelichotivé komentáře. Není divu, protože přes své extravagantní nepopisné tvarování a vícevýznamovost porušila nejen ustáleně zažitý prostor, ale i přesné jeho definování v širším urbanistickém celku. Ve volněji utvářeném prostředí by nesporně uspěla lépe.

Můžeme tedy spekulovat, zda autor stávající prostorovou situaci nepochopil, nebo naopak bylo právě jeho cílem destruovat „přežilou“ harmonii.

Marie Šťastná

**Fantaskní ocelový,
polychromovaný objekt pražského
sochaře Lukáše Rittsteina Úsvit**

Historický kalendář Ostravska

Leden - březen

1. ledna 1992 byla zastavena těžba uhlí na Dole Jan Šverma v Mariánských Horách a zrušena organizace s názvem Výstavba Dolu Frenštát. Důl Frenštát byl původně projektován jako tzv. skupinový důl. Měl mít celkem pět závodů - Západ, Sever, Východ, Trojanovice a Kunčice. V polovině roku 1982 začalo hloubení jámy č. 4 projektovaného závodu Frenštát-západ a v březnu 1983 začalo v téže lokalitě hloubení jámy č. 5. Dokončena byla dosažením hloubky 1088 metrů. Obě jámy byly propojeny štolou na úrovni 590 metrů. První uhlí bylo z jámy č. 5 vyvezeno 12. dubna 1988. Pocházelo z hloubky 885 metrů, kde byla otevřena první uhelná sloj č. 36 z karvinského souvrství o mocnosti 3,1 metru. V roce 1991 se sice ještě pracovalo na průzkumných vrtech v okolí Frenštátu, stavební práce na samotném dole však byly zastaveny.

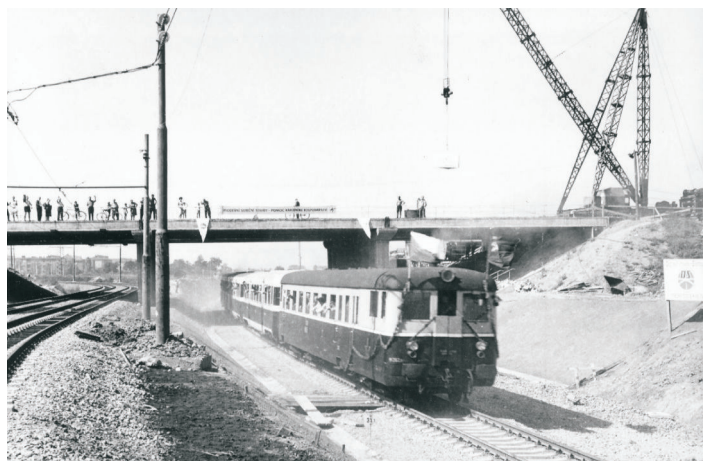

Pohled na Důl Jan Šverma v době plného provozu, 60. léta 20. století

19. ledna 1912 zemský výbor v Brně navrhl zemskému sněmu vydání zákona o omezení tanečních zábav, čemuž sněm 3. června téhož roku vyhověl. Byl to důsledek katastrofálního stavu veřejného pořádku v Moravské Ostravě a v okolních městech zejména v době dělnických výplat. Jakmile vstoupil zákon v platnost, začaly vydávat politické úřady každoročně nařízení o zákazu konání veřejných tanečních zábav ve stanovených dnech. Např. v druhé polovině roku 1913 se nesměly konat taneční zábavy v době výplat horníků v Moravské Ostravě, Přívoze a Vítkovicích.

23. ledna 1912 se v Ostravě narodil historik a archivář Rudolf Zuber (zemřel 29. 10. 1995 v Jeseníku). V letech 1940-1945 učil na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži a od roku 1946 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci až do její násilné likvidace v roce 1950. V letech 1947-1952 vedl arcibiskupský archiv a knihovnu v Kroměříži, odkud musel pro své katolické přesvědčení odejít. Nové působiště našel v archivu v Javorníku ve Slezsku, který se stal pobočkou Okresního archivu v Šumperku. Těžiště rozsáhlého Zuberova díla tvoří církevní dějiny a historie a vlastivěda Slezska a zvláště Jesenicka.

27. ledna 1992 demonstrovalo před ředitelstvím OKD asi jeden tisíc hornických důchodců a postižených horníků, kteří dosáhli nejvyšší přípustné expozice a nemohli již pracovat v dole. Protestovali proti tomu, že jim a. s. OKD upírá právo na výplatu náhrad za deputátní uhlí a dobrovolných dávek za poškozené zdraví.

První vlak na trati Polanecké spojky 27. 8. 1964

1. února 1962 začala výstavba železniční trati z Ostravy-Kunčic do Polanky nad Odrou běžně nazývané Polanecká spojka. Byla stavěna se záměrem zlepšení dopravních poměrů v ostravském železničním uzlu, zejména v souvislosti s dovozem a odvozem substrátů pro hutní podniky Vítkovické železářny a Novou huť. Jen pro oba hutní giganty se denně vypravovalo 6 párů vlaků s rudou a 4 páry vlaků vápence, nepočítaje vlaky pro odvoz hotových výrobků. Navazovala na starou jednokolejnou trať, postavenou v době 1. světové války, která však nebyla zprovozněna. Nezvykle krutá zima 1962/63, která na Ostravsku způsobila ohromnou dopravní kalamitu a částečné vyřazení všech rozhodujících výrobních podniků z provozu, znamenala přehodnocení původního projektu. Bylo rozhodnuto o urychlení stavby a rozšíření investice do navazující městské komunikační sítě.

3. února 1992 bylo zadrženo v centru města 21 pouličních hráčů - skořápkářů, převážně Jugoslávců a Rumunů. K jejich vyhoštění tehdy nebyly zákonné prostředky, a proto bylo přikročeno alespoň k vybírání pokut za přestupky. Vybráno bylo 7 500 Kč.

23. února 1912 se v Trojanovicích narodil prozaik, dlouholetý ředitel Slovanské knihovny v Praze Josef Strnadel (zemřel 4. 3. 1986 v Praze). Trvalým inspiračním zdrojem se mu stala krajina dětství, Beskydy v okolí rodných Trojanovic. Ve svém díle ji nejen prožíval a citově refletoval, ale také badatelsky zaznamenával, autorsky dotvářel a pro další generace uchovával její slovesné bohatství.

1. března 1992 do funkce prvního rektora Ostravské univerzity nastoupil jazykovědec, bohemista prof. PhDr. Jaroslav Hubáček, CSc., pozdější děkan Filozofické fakulty této univerzity.

4. března 1962 v Praze zemřel dirigent Zdeněk Chalabala (narodil se 18. 4. 1899 v Uherském Hradišti). Po dvě sezóny v letech 1945-1947 byl šéfem ostravské opery. Řídil vytváření zvláštního od operety odděleného souboru s rozšířeným orchestrem a většinou nově angažovanými uměleckými silami. Musel se též věnovat opravám těžce poškozené budovy městského divadla (dnes Divadlo A. Dvořáka), prosadil potřebné úpravy interiérů, zejména hlediště a pomáhal zajišťovat i finanční prostředky. Z Ostravy odešel do Národního divadla v Praze, působil i v Brně a Bratislavě.

30. března 1992 byl prodán jeden z nejdražších objektů malé privatizace - výrobní polotovary na Korejské ulici v Přívoze v aukci jedinému zájemci za vyvolávací cenu 35,6 miliónů Kč. Dále byly vydraženy Pekárny na Cihelní ulici za 6,3 miliónů Kč a pronájem vinárny Gruzie na Tyršově ulici (za pětiletý pronájem 250 000 Kč)

PhDr. Antonín Barcuch

Objevování výtvarníka Bedřicha Pěknici

Někde jsem četla, že rysem mládí je touha po změně, po stálém objevování neznámého, že k mladosti patří i nesetrvávání na dosažených pozicích a úspěších, ale směřování za něčím jiným, novým. Takhle mladý tedy může být například i člověk, jehož datum narození je 22. únor 1936, a já mám na mysli **ostravského malíře a grafika Bedřicha Pěknici**. Několikrát týdně, v parném létě i kruté zimě, totiž jezdí do svého ateliéru v Ostravě-Hrabůvce, aby hledal jedinečné způsoby, jak moderními výtvarnými prostředky vyjádřit svoje prožitky, myšlenky, vnímání světa.

Když jsem ho navštívila v jeho výtvarném "království" koncem minulého roku, připravoval se na velkou výstavu, jež měla být ohlédnutím za umělcovou tvorbou, která vznikala od roku 2009. O něco později pak byla kolekce jeho více než čtyřiceti obrazů umístěna v krásném prostředí Slezsko-ostravské galerie, kde byla k vidění až do 27. ledna 2012. Tato zdařilá výstavní akce, v kontextu současného regionálního výstavnictví, byla pro umělce i příležitostí k vzpomínání na významné milníky jeho cesty k soustavné výtvarné tvorbě.

"Dvěře do světa umění se mi pootevřely, když jsem jako mladičký dřevomodelář, pracující ve Vítkovických železárnách, začal vytvářet drobnou plastiku. Později mě ale stále více přitahovala malba a grafika. To byl důvod, proč jsem začal soukromě studovat u uznávaných malířů - Viléma Wünsche, Jana Obšila a Josefa Drhy."

Další potřebné vědomosti a dovednosti získal na ostravské Lidové škole umění a Střední průmyslové škole stavební, kde studoval v letech 1969-1973 obor výtvarná propagace pod vedením Jindřicha Otipky.

"Velkou učitelkou mi byla i uznávaná malířka Helena Salichová (foto vpravo). Pod jejími ochrannými křídly jsem začal už v sedmdesátých letech minulého století vystavovat, dokonce mi zahajovala mou první výstavu. Uskutečnila se v kulturním domě v Ostravě-Zábřehu. To bylo v roce 1971," vzpomíná výtvarník. Její zralé výtvarné dílo bylo pro Pěknici velkou inspirací, ale přitom hledal vlastní umělecký výraz. Na počátku výtvarné tvorby jeho styl vycházel především z realistického pojetí umění, byl zaujat krajinomalbou, maloval zátiší, zpracovával různé motivy z prostředí Ostravska, severní Moravy a Slezska, později i z cest do zahraničí.

Stálé studium výtvarných tendencí, technik, léta výtvarné činnosti však Bedřicha Pěknici (člena Unie výtvarných umělců - Sdružení výtvarných umělců a teoretiků Ostrava) přivedly i k zcela jinému výtvarnému projevu.

Dlouho už se ve svém díle nevyhýbá ani abstrakci. Konkrétní tvarové motivy zjednodušuje a přetváří tak, že dostávají novou dimenzi, stávají se něčím jiným, než určila realita, tím, co provokuje diváka, aby hledal vysvětlení obrazu především ve své fantazii.

"Umělec musí stále přemýšlet, jak nově uchopit svůj námět. To platí i pro tři cykly obrazů, které jsem připravil pro nedávnou výstavu v Slezsko-ostravské galerii," prozradil malíř a dále uvedl: "Mých čtrnáct olejů Křížové cesty s náboženskými motivy vzniklo kombinovanou technikou použitou na kladívkovém papíře. Cyklus Obnažená země byl inspirován přírodními motivy, vrstvením hornin, skalními útvary, jednotlivými kameny, a také třetí soubor obrazů Řeč stromů měl podobnou inspiraci, a to opět v obdivuhodné přírodě."

K ohlédnutím výtvarníků za vlastní tvorbou patří i bilančování výstavních aktivit. Jejich výčet je v případě Bedřicha Pěknici hodně dlouhý. Připomenu alespoň, že se podílel na 66 kolektivních akcích a připravil 16 autorských výstav. V posledních deseti letech byly jeho obrazy zahrnuty i do výstavních přehlídek s mezinárodní účastí. Lze např. uvést Intersalón asociace jihočeských výtvarníků v Českých Budějovicích v roce 2001, o rok později konaný Druhý salón českých, moravských a slezských malířů a sochařů, uskutečněný v Průmyslovém paláci v Praze, dále výstavu nazvanou VINSPIRACE, konanou v roce 2006 v Městském muzeu v Břeclavi s podporou Evropské unie.

Autorova díla se dostala i do soukromých sbírek v cizině - v Kanadě, Rusku, Číně, v USA, Německu a Korei.

Nemohu nepřipomenout, že k rekapitulaci jeho činnosti, které souvisejí se světem výtvarného umění, patří i úsilí, jenž vyvinul spolu s dalšími ostravskými výtvarníky při prosazování vzniku galerie Kruh, která byla otevřena v roce 2004, a to také díky podpoře městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz. Neváhá pomáhat ani při jejím provozování, možná i s vědomím toho, že každé nové poznání, směřování, uskutečnění touhy člověka omlazuje. Takže není divu, že v těchto dnech Bedřich Pěknica už chystá svou další výstavu. Měla by se uskutečnit na jaře v Galerii na schodech, která se nachází v hlavní budově Úřadu městského obvodu Ostrava-Poruba.

Text a foto: Eva Kotarbová

Pozn.: Do zmíněné lednové výstavy ve Slezsko-ostravské galerii byla zahrnuta i díla sochaře Kamila Špačka.

Bedřich Pěknica s malířkou Helenou Salichovou (r.1971)

Ivan Ženatý: Do Ostravy přijedu vždycky rád

Janáčkův komorní orchestr za pár let oslaví abrahámoviny. Vznikl v roce 1964 z předních hráčů Janáčkovy filharmonie Ostrava a záhy se jeho uměleckého vedení ujal Zdeněk Dejmek, který přivedl orchestr k vynikající úrovni a vtiskl mu osobitou interpretační tvář. V čele orchestru stál až do roku 2005, kdy od něj štafetu převzal Jakub Černohorský. Zdeněk Dejmek, jehož životní pouť skončila na podzim roku 2010, zasvětil svůj život houslím. Proto není divu, že na koncertě Janáčkovy komorního orchestru, který se konal 5. března 2012 ve společenském sále Domu kultury města Ostravy, jenž byl pomyslnou poctou Zdeňku Dejmkovi, vystoupil další vynikající houslista - Ivan Ženatý. A není to náhodný výběr, s Janáčkovým komorním koncertem Ženatého pojí dlouholeté profesní i osobní vazby.

Požádali jsme Ivana Ženatého, kterého odborná kritika, hudební kolegové i posluchači označují v poslední době za nejvýznamnějšího českého houslistu, o krátký rozhovor.

S Janáčkovým komorním orchestrem jste natočil na počátku 90.let CD nazvané Italské barokní koncerty. Jakým způsobem jste se vlastně dali dohromady?

"Kdysi v osmdesátých letech jsem dostal krasopisný dopis od pana Kubečky, houslisty, zakládajícího člena a jednatele Janáčkovy komorního orchestru. Bylo to psaní ze staré školy a velmi se mi zapsalo do paměti, protože tak ostře kontrastovalo s běžnou praxí. "Bylo by pro nás ctí spolupracovat s Vámi", psal mi a já se ani na chvíli nerozmýšlel. Začali jsme pravidelně koncertovat v Čechách i v různých evropských zemích, pak natáčeli pro rozhlas a nakonec i pro Supraphon. Měli jsme k sobě blízko a mnoho jsme společně zažili."

V medailonu České televize jste se zmínil o vystoupeních doma i v zahraničí, o setkávání se s novými lidmi, muzikanty, kteří s Vámi hrají, kteří Vás inspirují, ovlivňují... Jak je to v případě Janáčkovy komorního orchestru?

"Janáčkův komorní orchestr byl ansamblem, ve kterém jsem důvěrně znal všechny členy, s většinou si tykal a sdílel jejich životní osudy. Nejdůležitějším (a to nejen pro mě) byl samozřejmě umělecký šéf Zdeněk Dejmek. Vždycky jsem jeho tón cítil za zády, ať už v komorním obsazení nebo při hostování u Janáčkovy filharmonie. V Mistru Dejmkovi se vzácně snoubila spontánnost s disciplínou, bohémství s poctivostí. Mnoho mě naučil. Když měl před operací ruky, vezl jsem ho do špitálu. Mluvili jsme o tom, že už třeba nikdy nebude hrát. A oslavovali jsme společně, když se na pódium opět vrátil."

Míváte ještě někdy před vystoupením trému, přestože, jak říkáte, bez vystupování na pódii, kde se objevujete od raného dětství, byste nemohl žít?

"Respekt před publikem může být velmi povzbuzujícím aspektem a u mě to tak funguje. Na jedné straně totální koncentrace a na straně druhé, když vše skončí - absolutní uvolnění a zapomenutí. Například v mé pedagogické práci je právě tato oscilace tím nejdůležitějším, co stále znovu řešíme a hledáme. Ale jen některým z nás je dáno (jak praví Picasso) nejen hledat, ale i nalézat."

Ještě jako student konzervatoře jste si splnil sen - hrát s Českou filharmonií. Jaký je Váš současný sen?

"Debut s Českou filharmonií byl pro mě osobně malým životním zázrakem. Až dosud jsem chodil na rudolfínské koncerty jako konzervatorista a takřka nedýchal při jejich kreacích. A jednoho dne se tam sám postavil a hrál. A přesně tento moment doteku s nepoznaným a mimořádným je pro mě stále nejlákavějším snem, bohužel ostře kontrastujícím se vším, kam se vyvíjí naše současná civilizace."

V tomto roce začnete učit na HAMU...

"S vedením pražské AMU opět nedošlo k domluvě. Učím sice momentálně dva pražské studenty v rámci celoevropského programu Erasmus na drážďanské Hochschule, ale v Praze to jaksi nevyšlo... Byl to jeden z důvodů, proč jsem přijal od letošního léta nabídku prestižního Hudebního institutu v Clevelandu. Stěhuji se tedy do Ameriky, ale jako koncertní houslista vždycky rád přijedu do Ostravy nebo kamkoli v zemi, kde jsem se narodil."

(tam)

V průběhu koncertu, který byl součástí Komorního cyklu Janáčkovy filharmonie Ostrava, zazněla díla J. Pachelbela, J.S. Bacha a A. Vivaldiho Čtvero ročních dob.

Do divadla i galerie za zvýhodněnou cenu

Galerie výtvarného umění v Ostravě (GVUO) a Národní divadlo moravskoslezské (NDM) společně nabízejí svým návštěvníkům zvýhodněné vstupné. Od února letošního roku nabízí NDM 20% slevu na divadelní představení, pokud se návštěvník prokáže vstupenkou z GVUO. V opačném případě se vstupenkou z NDM pak mohou návštěvníci využít 50% slevy ze vstupného v GVUO.

Spolupráce mezi galerií a divadlem je zcela novým způsobem prezentace obou institucí. Podle vedení galerie i divadla by kulturní instituce v jednom městě měly vystupovat jako partneři, nikoliv jako konkurenti.

„Předpokládáme, že divadlo i galerii navštěvuje stejný, nebo velmi podobný okruh návštěvníků. Rádi bychom podpořili jejich zájem o umění a kulturní dění v Ostravě zvýhodněným vstupem,“ říká Jiří Jůza, ředitel GVUO. „Jsme rádi, že se nám tento druh spolupráce s galerií podařil domluvit právě v době, kdy v ní probíhá vynikající výstava Černá slunce, kterou našim divákům vřele doporučuji,“ doplňuje Jůzu ředitel Národního divadla moravskoslezského Jiří Nekvasil.

Zájemci budou moci využít tuto nabídku minimálně po celý zbytek roku 2012. Prodejní místa obou organizací budou viditelně označena samolepkou s vyznačením výše slevy. Slevu je možné uplatnit pouze na vstupenky zakoupené v plné výši. Snížení ceny se nevztahuje na premiéry a speciální gala představení v NDM.

Kulturní centrum Poruba

p.o., Opavská 1118

NEDOPSANÝ A NEDOKRESLENÝ PŘÍBĚH VÍTKOVIC 21. 3. - 10:30 hod.

Beseda s výtvarnicí a kronikářkou Lenkou Kocierzovou o industriální architekturu Vítkovic.

Vstupné: 50 Kč, **senioři vstup zdarma**

ANDĚLSKÉ SVĚTLO

29. 3. - 18.00 hod.

Setkání s malířkou energetických obrázků Ing. Zorou Moulisovou. Vstupné: 50 Kč

Galerie v dolíku

9. 2. - 20. 3. 2012

Vladislava Šrámková – batikované obrazy

Výstavní síň

Sokolská tř. 26, Moravská Ostrava

JIRÍ THÝN (1977)

3. 5. – 8. 6. 2012

Jiří Thýn je absolventem ateliéru fotografie na VŠ uměleckoprůmyslové v Praze. S ohledem na zaměření svého studia upřednostňuje fotografii. Autor však toto médium často začleňuje do promyšleně koncipovaných kompozic instalací spolu s objekty a projekcí. Kurátorem výstavy je MgA. František Kowolowski.

ZDENĚK SÝKORA (1920 – 2011)

14. 6. – 27. 7. 2012

Výstava nedávno zesnulého autora bude přehledem jeho grafického díla. Abstraktní a nenapodobitelná tvorba Zdeňka Sýkory se od strukturální geometrie dostala až do polohy mezi systematickostí a náhodou. Sýkorova metoda spočívá v číselné řadě generované počítačem, která určuje barevnost, tvar a pohyb struktur nebo linií v obraze.

Galerie výtvarného umění v Ostravě

Poděbradova 1291/12, Ostrava 1

Krása a tajemství středověkých rukopisů II.

2. 2. – 30. 3. 2012, Knihovna GVUO

Výstavní projekt „Krása a tajemství středověkých rukopisů II.“ přibližuje středověk „zakódovaný“ do nádherných, často bohatě iluminovaných rukopisů. Bohužel originály jednotlivých manuskriptů jsou uloženy ve speciálních „trezorech“, takže se k nim často nedostanou ani odborníci, kteří se jimi profesně zabývají. Musí se tak spokojit pouze s jejich fotografiemi, digitalizovanými verzemi nebo s jejich uměleckými kopiemi či faksimile.

Výstava představuje některé z krásných středověkých manuskriptů, vybrané jako úplná faksimile, jiná v podobě faksimilových listů.

Návštěvníci se tak mohou podívat např. na Jenský kodex, Bamberskou apokalypsu, Knihu o lovu Gastona Féba, Žaltář Svatého Ludvíka nebo ukázky z proslulého Codexu Manesse. Výstava představující rukopisy od počátku jedenáctého do druhé poloviny století šestnáctého, je volným pokračováním stejnojmenné expozice, která před dvěma roky přitáhla několik stovek návštěvníků.

Otevírací doba:

úterý - neděle ; 10 - 18 hodin

Knihovna města Ostravy

ul. 28. října 2, 702 00 Ostrava

Knižní vazby znovu v Ostravě

V průběhu měsíce března 2012 budou v ústřední půjčovně Knihovny města Ostravy (u Sýkorova mostu) vystaveny knižní vazby třetí archivní knihvazačské soutěže. Výstavu připravil Archiv města

Výstavu Knižní vazby třetí archivní knihvazačské soutěže již tradičně připravili pracovníci Státního oblastního archivu v Třeboni a Státního okresního archivu České Budějovice ve spolupráci s pobočkou České informační společnosti při Národním archivu v Praze.

Soutěžní přehlídky, určené v první řadě pro knihaře a restaurátory pracující v archivech, se také zúčastnili i studenti restaurátorství a knižní vazby ze středních a vysokých škol a rovněž umělečtí knihaři a restaurátoři.

Díky poměrně širokému okruhu soutěžících nabízí výstava více než **50 unikátních prací** a ukazuje velmi pestré **možnosti knižních vazeb**. Jedná se totiž o zpracování jedné a téže knihy a záleželo na knihvazači pro jaký typ vazby a pro jaký materiál se rozhodl. Porota posuzovala práce z pohledu řemeslného zpracování knižní vazby a uměleckého či výtvarného pojetí vazby. První místo získala jak v kategorii řemeslné dokonalá vazba, tak v kategorii výtvarného pojetí Pavla Lukasová z Moravského zemského archivu v Brně.

Dobré srdíčko, boty a hlavně dobrou náladu

Devadesát dva, to je pěkný věk. A být přitom ještě plný chuti do života, elánu a zájmů, tak to klobouk dolů. Však jsem panu Ing. Josefu Schindlerovi, vedoucímu zájmové organizace č.6-Kardio Svazu Důchodců ČR městské organizace Ostrava vyslovil svůj obdiv. Hádal jsem mu sotva sedmdesát.

Více než o sobě však hovořil o kolektivu, v jehož čele stojí už od roku 2001. "Je nás 25 a věkový průměr činí téměř 80 let. A byť nás trápí různé choroby, zejména srdíčka, jsme správná parta. Jinak bychom ročně neuskutečnili tolik pěkných akcí a na nich neměli takovou účast, jakou míváme", říká bývalý technolog Nové hutě.

Ajaké jsou to akce?

Zejména poznávací vycházky. To slovo poznávací je důležité. Nikdo neuvěří, kolik je v okolí Ostravy zajímavých a veřejnosti neznámých míst. Pan Schindler má rád historii a tak ze starých knih, novin a časopisů,

taková místa vybírá. Pak s dalšími dvěma členy vytýčí trasu, projdou ji, sám si písemně připraví povídání o různých událostech a pamětihodnostech, které se tam udály, o památkách, které se tam nacházejí. Teprve až mají vše

důkladně připraveno, teprve pak se vycházka uskuteční. I rodilí Ostravané přiznali, že netušili, jak vznikl třeba název slezskoostravské osady Zvěřina.

Také pro tento rok jsou připraveny atraktivní trasy, např. kolem Václavovic, Hornodatyňským lesem nebo průzkum levého břehu Lučiny. Ovšem nejsou to jen vycházky do blízkého okolí Ostravy, ale také na frýdeckomístecko do včelařského muzea v Chlebovicích, jsou to rekondiční akce v Karlovicích, různé kulturní, společenské akce, zdravotnické přednášky, besedy.

Podíváme-li se do historie této zájmové organizace zjistíme, že existuje od roku 2000 a jen o rok později se stal jejím vedoucím právě pan Ing. Schindler. "Už bych rád předal funkci někomu mladšímu" vyjádřil se při našem setkání. Ale všichni přítomní se shodli, že tak prima vedoucího by nenašli. A tak pan Schindler bude muset i nadále dělit volný čas mezi zahrádku, skalničky, historii a funkcionářství ve Svazu důchodců. Jeho práce pro tuto organizaci byla oceněna vedením MO SD ČR Ostrava i Ústřední radou SD ČR. Nejvíce jej však prý těší zájem a uznání jeho kolektivu.

A tak na závěr vše nejlepší panu Ing. Josefu Schindlerovi k jeho dvaadevadesátým narozeninám, které právě v těchto dnech slaví a organizaci Kardio mnoho dalších pěkných akcí. Ke všem vycházkám přeje pan Schindler sobě i ostatním dobré srdíčko, dobré boty a především dobrou náladu.

Josef Zlomek

Telefonní asistenční služba RBP

Její součástí je trojlístek služeb - Konzultační služba, Telefonní lékař a Klientská linka.

KLIENTSKÁ LINKA 800 213 213 **BEZPLATNÁ LINKA**

Linka poskytující celodenně všeobecné informace má nepřetržitý provoz.

KONZULTAČNÍ SLUŽBA 800 101 217 **BEZPLATNÁ LINKA**

Linka zajišťující servis v oblasti dostupnosti zdravotní péče klientům je dostupná v pracovních dnech vždy od 7 do 15 hodin.

TELEFONNÍ LÉKAŘ 840 111 245 **CENA MÍSTNÍHO HOVORU**

Tato linka je pro klienty Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny přístupná denně od 8 do 21 hodin.

Linku obsluhují erudovaní lékaři, na své dotazy tedy dostanete vždy kvalifikovanou odpověď. **Tato služba v žádném případě nenahrazuje lékařské ošetření ani pohotovostní službu. V případě vážného ohrožení zdraví nebo života proto volejte pohotovostní záchrannou službu na čísle 155 nebo 112.**

Na linku se můžete obracet v případě, že máte Vy osobně, nebo někdo z Vašich blízkých, zdravotní obtíže, které byste rádi konzultovali s lékařem nebo pokud váháte, zda Váš zdravotní stav vyžaduje návštěvu ošetřujícího lékaře, nevíte-li jak se zachovat v případě nezvyklých zdravotních obtíží.

Na žádné z informačních linek Vám, s ohledem na Vaši vlastní bezpečnost, nesdělí citlivá data o Vaší osobě nebo osobě blízké. Pouze na základě telefonického hovoru také nelze měnit důležité údaje vztahující se ke zdravotnímu pojištění volajícího nebo dalších osob.

REVÍRNÍ BRATRSKÁ POKLADNA

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA

Stabilní partner Vašeho zdraví!

Abri-Light

komplexní řada vložek pro lehkou inkontinenci

- ▶ Řeší problém s lehkou inkontinencí – především u žen
- ▶ Nový Odour Systém efektivně odstraňuje zápach
- ▶ Air Plus Systém efektivně chrání pokožku a umožňuje jí dýchat
- ▶ Anatomický tvar zajišťuje maximální bezpečí a diskrétnost
- ▶ Samostatně balené
- ▶ **Unikátní boční bariéry**

**Plně hrazeno
zdravotními pojišťovnami!**

K dostání v lékárnách
a výdejnách zdravotnických potřeb

ABENA®

Prodyšné

www.abena.cz
www.abenashop.cz

veselé dámy to znají...

Když dovolená léčí

Cestování, dovolená, odpočinek. Kouzelná slova, která lákají snad každého. Dokud to zdraví a věk dovolí, cestuje asi každý z nás. Někdo raději po Česku, jiný do zahraničí. Ale co když začnou bolet klouby nebo s věkem rostou obavy z cestování? Co když už pouhá rekreace nestačí nebo my nestačíme tempu organizovaných zájezdů?

Jedná se o problém, který tíží především seniory. Často jsou tak s přibývajícím věkem stále více odsouzeni k trávení dlouhých dní sami doma, na lavičce uprostřed anonymního sídliště nebo jen s několika sousedy v obci, daleko od dětí, které už dávno vylétly z rodného hnízda. Startuje začarovaný kruh, který seniory postupně odřezává od kontaktů s okolím, posiluje jejich obavy z neznámého prostředí, uzavírá je doma, krade jim záliby, chuť žít a odvahu pouštět se do nových činností

Právě **Wellness hotel MAS** v Jižních Čechách se s těmito riziky rozhodl bojovat. V projektu **Zdravé stárnutí** nabízí lidem od 55 let tzv. **Rekondiční pobyty**. S nadsázkou je nazýváme dovolenou pro seniory. Nejedná se však o pouhou dovolenou, ale v širším smyslu o sociální službu, která přináší seniorům nejen odpočinek, ale i úlevu od chronických pohybových obtíží a vtahuje je znovu do aktivního života.

Rekondiční pobyty mají za cíl mimo jiné umožnit seniorům vytvářet nové sociální vazby a nové kontakty, dodat jim motivaci a v rámci individuálních možností je podpořit v aktivním trávení volného času.

Reference našich klientů - Svaz zdravotně postižených občanů města Bzenec

"Jako každý rok, tak i letos jsme si zajistili týdenní rekondiční pobyty, abychom trochu upevnili své zdraví. Letos jsme k tradiční Jelenovské a Luhačovicím přidali týden v Sezimově Ústí. Protože nikdo z nás tam ještě nebyl, hlodal v nás trochu pocit nejistoty a nedůvěry. Skutečnost však předčila všechna naše očekávání. Jejich autobus nás přivezl až ke vchodu hotelu (zpět nás opět odvezl), zavazadla nám byla dopravena až k pokoji, ubytování pěkné, čisté s příslušenstvím a plazmovou televizí.

Toto všechno lze snad vidět v každém jiném hotelu, co však není

všude samozřejmostí, to je přístup všech zaměstnanců ke klientům. Maximální ochota, pozornost i starostlivost o naše blaho po všech stránkách!

Jedinou výtku jsme měli ke kuchařům, protože vařili tak vynikajícím způsobem, že většina přibrala na váze. I když někteří už byli na rekondičních pobytech na různých místech, všichni se shodli na tom, že tento pobyt byl nejlepší. Proto bychom ho chtěli v příštím roce zopakovat."

Za Svaz zdravotně postižených občanů Bzenec

Vlasta Čmelíková

Rekondiční pobyty pro seniory v Hotelu MAS*** Sezimovo Ústí

Cena pobytu obsahuje kompletní služby včetně autobusové dopravy z určených míst: **Opava, Ostrava a Frýdek-Místek**, ostatní nástupní místa po dohodě:

- 7 nocí s polopenzí (bufetový způsob)
- 1x uvítací nápoj
- 1x výlet s prohlídkou vily a památníku manželů Benešových a města Tábora
- 1x masáž s termozábalem
- 1x hydroterapie
- 3x cvičení v bazénu, rehabilitace
- 5x ranní cvičení
- 2x společenský večer

- služby delegáta a stálý zdravotní dohled
- volný vstup do hotelového bazénu
- možnost dokoupení obědů za zvýhodněnou cenu
- možnost dokoupení fakultativních výletů
- cena již obsahuje městské poplatky a zákonnou sazbu DPH

volné termíny a ceny 2012

31.3. - 7.4.	4 899 Kč
14.4. - 21.4.	5 399 Kč
7.4. - 14.4.	4 899 Kč
21.4. - 28.4.	5 399 Kč

Příplatek za plnou penzi 450 Kč (6 obědů) ; Příplatek za jednolůžkový pokoj 2 300 Kč.

Sleva - 300Kč z ceny pobytu pro klienty s vlastní dopravou.

Kde najít informace:

Hotel MAS, Náměstí Tomáše Bati 417, 39102 Sezimovo ústí II.
tel.: +420 381 275010 nebo +420 724 720 811;

email: recepce@hotelmas.cz

web: www.hotelmas.cz

Chcete udělat něco pro své zdraví a pohodu? Ozvěte se nám - jednotlivci i skupiny - všechno ostatní už zajistíme my. S námi nemusíte být sami.

O hokeji, o životě...

V loňském zářijovém čísle jsme otiskli příspěvek Karla Sýkory o "staré hokejové gardě" z TJ SOKOL Stará Bělá. Tam si připomínali 70. výročí hokejových začátků. Tentokrát jsme dvěma starobělským rodákům, Ludku Matěji a Čestmíru Šindelovi, kteří tam byli připomenuti a s ledním hokejem prožili kus svého života položili několik otázek.

Ludku a Čest'o, představte se:

Čestmír Šindel, nar. 1937 ve Staré Bělé, absolvent gymnázia, ženatý, dvě dcery.

Luděk Matěj, nar. 1940 ve Staré Bělé, absolvent SPŠ hutnické, ženatý, tři dcery.

Jaký byl váš profesní život?

Čestmír: Technické profese, promíchané ekonomikou a ekologií. Jako dítě řemeslníka ovládám klempířské a instalatérské práce.

Luděk: Po maturitě jsem pracoval ve VŽKG v ocelárně, pak jsem se věnoval až do roku 1969 tzv. hutní keramice. Do roku 1974 jsem byl "rourovákem". Mimochodem - s Čestou Šindlem, se Stáňou Olšovským i s Vlastíkem Průšou. Oni byli i starobělskými hokejisty. A potom jsem byl vedoucím Zimního stadionu Josefa Kotase. Ze stadiónu jsem povýšil do funkce ředitele Oblastní správy sportovních a rekreačních zařízení Severomoravského kraje.

Kdy a kde byly vaše sportovní a hokejové začátky?

Č.: Od čtyř let to bylo cvičení v sokole, od 12ti let jsem hrál fotbal a od 14ti let hokej na rybníku na Zámčiskách. Hokej jsem hrál za Sokol Stará Bělá, poté přestup do Vítkovic - pro "výšku" jen B mužstvo. Následně VŠB Ostrava a konec hráčské kariéry ve Svinově.

L.: Od 4-5ti roků Malíkův rybník, potom školní hokej, na průmyslovce nás vedl dnešní Prof. Ing. Miloš Mrkvica, CSc., taky starobělák. Tam jsem se výrazně "ukázal" na středoškolských hrách Čechy-Morava-Slovensko a následovala moje cesta do Baníku Ostrava. Na vojně jsem byl v Dukle Opava, která se později přestěhovala do Trenčína. Do Vítkovic jsem přestoupil v sezóně 1961/1962.

Měli jste u rodičů podporu ve sportování?

Č.: Brali to na vědomí, koupili mi brusle.

L.: Plnou, otec byl předsedou fotbalu ve Staré Bělé, maminka byla už jako svobodná slečna náčelnicí sokola v Polance.

Jak to bývalo ve Staré Bělé, na které kamarády nejvíce vzpomínáte?

Č.: Bylo hodně práce s přípravou ledu, doprava k utkáním - jak se dalo - včetně cestování na korbě nákladního auta pod plachtou za mrazu -15°C. Rád vzpomínám na Slávka Poláška, který mě učil i organizační práci okolo hokeje. Tehdejším nejlepším hráčem byl Vašek Myška, také Jindra Zemlák, Josef Volný nebo Petr Tokář.

L.: Já spíše vzpomínám na fotbalisty, hokejově jsem byl už v Ostravě.

A hokejová "osobnost"?

Č.: Bylo jich více, kteří se zasloužili o vznik a provozování hokeje ve Staré Bělé - Ing. Jan Větěch, Vlastík Průša a další.

L.: Vzpomenutý Vašek Myška, Jiřík a Božík Paličkovi, z mladších pak Petr Richtár.

Kdy jste se začali věnovat hokeji "naplno" a jak?

Č.: Asi v 18ti letech jsem ve Staré Bělé začal fungovat. Potom trenérský kurz a později rozhodčí. S tím se promíchalo aktivní hraní a taky funkce v Ostravě i v kraji. Nyní se věnuji zázemí řízení hokejových utkání na ZS v Porubě.

L.: V 17ti letech na průmyslovce, pak na vojně v Dukle Opava, následoval Baník a Vítkovice. V roce 1970 jsem přestal aktivně hrát, absolvoval jsem v Karvině kurz rozhodčích.

Co vaše hokejové mezinárodní styky?

V roce 1970 jsem přestal aktivně hrát, absolvoval jsem v Karvině kurz rozhodčích. Byli jsme tam s JUDr. Vladimírem Šubrtem nejlepší. První ligu jsem začal rozhodovat v roce 1972 a ukončil v roce 1983. Odpískal jsem 347 prvoligových utkání, ostatních byly stovky. Mými nejčastějšími čarovými rozhodčími byli Ivan Koval a František Němec.

Co vaše hokejové mezinárodní styky?

Č.: Pouze jako rozhodčí mládežnických zápasů. V roce 2004 to bylo osobní setkání s trenérem Tichonovem, když jsem ruské reprezentanty umravňoval po úpravě ledové plochy. Plukovníka jsem postavil do pozoru a bylo to. Věnoval mi pak svoji fotku s autogramem.

L.: Jako mladý jsem hodně hrával v Polsku, NDR, SSSR, ve Švédsku a Finsku. Možnost vycestování byla jedním ze silných důvodů hrát vrcholový hokej. Z osobností vzpomínám na Staršinova, Majorova a Davydova.

Co vy a hokej nyní v seniorském věku?

Č.: Nejvíce se pohybuji na Porubském stadiónu.

L.: Sleduji pravidelně ligu, nechybím na žádném utkání Vítkovic.

Jak sledujete současný starobělský hokej?

Č.: Podařilo se mi vychovat řadu výborných hráčů a také schopných organizátorů i ve Staré Bělé. Ti po mém odchodu "zvedli prapor" a hokej tady pokračuje. Mám z toho dobrý pocit. Něco jsme dokázali a předali svým následovníkům.

L.: Okrajově, ale jsem dobře informovaný. O hokeji sokolském i orelském, mužském i veteránském, řada starobělských kluků jsou žáky hokejových tříd. To je výborné. Snad budou pokračovateli Petra Richtára, Petra Foltý, Jardy Lyčky, Zdeňka Paličky nebo Proroků.

Co přejete starobělskému hokeji v dalších letech?

Č.: Elán, trpělivost, obětavé lidi na ledě i v zázemí, kteří milují hokej a jsou ochotni se pro něj obětovat, i když se o nich v novinách nepíše.

L.: Ať se jim daří, hlavně mládeži.

A poslední otázka - Ludku, co Čestmír Šindel?

Byl všude, zanícený hokejista, nesmírně rychlý, nejobětavější člověk.

A Čestmíre - co Luděk Matěj?

Super kamarád od dětství, hráli jsme spolu fotbal za žáky Staré Bělé. V hokeji jsme se potkávali každý v jiném dresu. Kamarádství trvá dodnes a doufám, že ještě hodně roků vydrží. Ale věk nezastavíš...

Ptala se Jana Richtárová

Váš příběh

Pamětníci, vzpomínejte! Vzpomínky, které si nosíme v hlavě mají jednu nevýhodu, dokud je nenapišeme na papír nebo nevyprávíme, nemůže do nich nikdo nahlédnout. Je velká škoda - odcházejí-li do nekonečna s námi, aniž by zkušenosti, poučení i radost byly odevzdány jiným.

V rubrice „Váš příběh“ se snažíme zabránit této ztrátě. Spolu s vámi chceme popisovat dějiny všedního dne obyčejných lidí od dětství, přes poznávání světa, k podmínkám života a práce, až po překážky, které bylo potřeba překonávat. Těšíme se na vaše příběhy. Do jednoho příběhu se teď s námi začtete...

Jak jsem se neutopil

Při čtení vzpomínek na dětství se mi vybaví jeden můj zážitek, když jsem se jako malý kluk v zimě, v únoru ocitnul v mrazivé vodě rybníka.

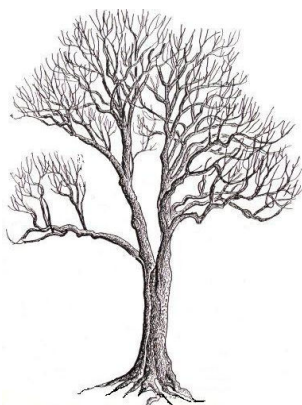
Chodil jsem do druhé třídy základní školy a cestou ze školy jsem se s několika dalšími spolužáky zastavil u rybníka. Voda byla pokryta velmi slabou vrstvou ledu, tak akorát, aby se na něm udržela papírová krabíčka. To nám stačilo ke hře, spočívající v tom, že jsme tu krabíčku posunovali jednou rukou s klacíkem a druhou se drželi zábradlí, takového madla co tam bylo, aby do rybníka nikdo nespadl.

Hráli jsme si až do té doby, než jsem do rybníka spadnul. V ten moment všichni kluci v panice utekli a zůstal tam jen Věna Nedbálek. Plácal jsem se ve vodě, protože plavat jsem neuměl. Pak jsem se chytil ruky Věny, kterou mi podával na pomoc a kterou mě vytáhnul nahoru z rybníka.

Věna byl menšího vzrůstu, ve škole v učení rozhodně nevynikal a měl spíše pověst zlobivého žáka, prostě uličníka, jak se říkalo. Událost pochopitelně nešla pozornosti v místě a dozvěděl se to i pan učitel.

Zřejmě z výchovných důvodů a jako varování nám pak o tom uložil napsat slohovou práci. Přestože ta práce byla o tom co se mě stalo, rozhodně jsem se jako hrdina necítil, právě naopak, velmi jsem se styděl.

Za hrdinu jsem pokládal Věnu a rozhodl jsem se tak nějak tou dětskou myslí se mu odvděčit. Provedli jsme to velmi jednoduše, začali jsme v lavici sedět vedle sebe, dával jsem Věnovi opisovat při písémkách a často jsem mu před začátkem vyučování pomohl i s domácím úkolem, který, často zapomněl doma napsat. Jak jsem již naznačil, Věna v té škole nedělal ostudu svému jménu Nedbálek, já na rozdíl od Věny jsem byl spíše něco jako příkladný žák.

Takto jsme mou přátelskou výpomoc praktikovali velmi dlouhou dobu a pochvalovali jsme si, jak nám to ten učitel baští, že na to nepřišel. Teprve po letech nám došlo, že to

bylo úplně jinak, že ten náš velmi zkušený učitel všechno dobře věděl. Na rozdíl od nás on navíc věděl, jakou přednost má ten Věna, tu schopnost rychle a správně se orientovat v kritické situaci a že je to více než jeho pomalejší a ne vždy správné rozhodování, jestli se píše měkké i či ypsilon. A věděl, že to naše dětské rozhodnutí o přátelství je něco, co by nebylo rozumné kazit.

O to více jsem si poté, po těch letech vážil toho učitele a také kamaráda Vaška. Pro mne pak ta událost měla další význam, oba syny jsme naučili plavat již v předškolním věku.

Jaroslav Petřík

MORAVSKOSLEZSKÁ UNIE NESLYŠÍCÍCH Půjčovna kompenzačních pomůcek pro sluchově postižené občany

Provozní doba:

Pondělí 8:00 - 12:00 hod.
Úterý 8:00 - 15:00 hod.
Středa 13:00 - 18:00 hod.
Čtvrtek 8:00 - 15:00 hod.
Pátek 8:00 - 12:00 hod.

Adresa: Moravskoslezská unie neslyšících
Půjčovna kompenzačních pomůcek pro SP
Vítkovická 3335, 702 00 Ostrava 2
MHD: tramvaj č. 1, 2 a 13 zastávka Důl Hlubina
Telefon: 596 632 974
E-mail: pomucky@msun.cz
www.msun.cz

Centrum poskytuje:

- poradenskou činnost
- servis sluchadel
- drobné opravy kompenzačních pomůcek

Dále:

- zprostředkovává nákup kompenzačních pomůcek
- zapůjčuje kompenzační pomůcky
- pomáhá při jednání na sociálních úřadech
- prodává baterie a příslušenství do sluchadel
- pořádá přednášky, exkurze

Půjčovna kompenzačních pomůcek vznikla v rámci Komunitního plánování sociálních služeb Ostrava za stálé finanční podpory Statutárního města Ostravy.

Servis sluchadel

Servis provádí: Audionika s.r.o., Valašské Meziříčí
Sluchadla: výrobní program GN ReSound, Audionika, další měření a pozáruční servis dle dohody se zákazníkem.

Termíny pro rok 2012: vždy ve čtvrtek od 9,00 - 14,00 hod, pouze na objednávku (max. počet klientů 10/den)

Březen	8.3.	22.3
Duben	5.4.	19.4.
Květen	10.5	24.5.
Červen	7.6.	21.6.
Září	13.9.	27.9.
Říjen	11.10	25.10
Listopad	8.11	22.11.
Prosinec	6.12.	

Změna termínů vyhrazena. Je nutné se předem objednávat v úředních hodinách na tel: 596632974 nebo E-mailem: pomucky@msun.cz

Nebojte se krotit úředního šimla

V poslední době přišlo na Národní radu zdravotně postižených mnoho stížností od handicapovaných občanů. Týkají se postupu úřadů práce při vyřizování žádostí o průkazky ZTP (ZTP/P), jakož i žádostí o dávku mimořádné okamžité pomoci ze systému hmotné nouze a dalších dávek.

Úředníci nechťejí tuto agendu nyní vyřizovat a odmítají převzít žádosti s odůvodněním, že žadateli by stejně nebylo vyhověno. Jak se v takových případech chovat?

Pokud jste přesvědčeni, že Vaše žádost je oprávněná, podejte ji bez ohledu na tvrzení pracovníků úřadů práce. Stačí si vzít žádost, vyplnit ji a nejlépe je podat ji v podatelně úřadů práce nebo žádost pošlete doporučeným dopisem. Úřad se pak musí takovou žádostí zabývat a zároveň máte potvrzení, že tato žádost byla podána. Úřad je povinen projednat ji v řádném správním řízení.

Nejhorší situace je především u průkazek ZTP a ZTP/P. Některá pracoviště Úřadu práce odmítají vyřizovat nové žádosti, případně prodlužovat platnost průkazu s tím, že žadatel musí počkat do doby vydávání Karet sociálních systémů, které budou nahrazovat průkazky ZTP (ZTP/P). Jde o jasné porušení zákona. Zákon č. 329/2011 Sb. V něm se sice uvádí, že po ukončení platnosti průkazů ZTP (ZTP/P) budou vydávány Karty sociálních systémů, ale vzhledem k tomu, že tyto karty dosud nejsou, má úřad povinnost vydávat i nadále průkazky ZTP (ZTP/P) v původní podobě. Není možné, aby jednotliví občané přišli o nárok, které jim garantuje zákon.

I zde platí, aby žadatelé vyplnili příslušné formuláře a podali je přes pracoviště Úřadu práce nebo je poslali doporučeným dopisem.

Zákon je na straně handicapovaných lidí

Zákon 500/2004 Sb. v paragrafu 13 jasně říká, že:

Dožádaný správní orgán provede úkon bez zbytečného odkladu. Pokud nelze provést úkon bezodkladně, provede ho dožádaný správní orgán ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení dožádání. V případě, že dožádaný správní orgán nemůže lhůtu dodržet, může jemu nadřízený správní orgán na jeho návrh lhůtu prodloužit o dobu nezbytně nutnou.

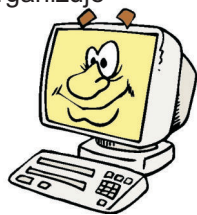
Úřady práce ve snaze počkat na vydávání Karet sociálních systémů, které mají být připraveny v červnu až v červenci letošního roku, mohou postupovat tak, že přeruší jednání u žádosti a budou čekat až do června, kdy budou již připraveny Karty sociálních systémů. Jedná se však opět o porušení zákona, neboť i přerušování správního řízení má svá pravidla stanovená zákonem č. 500/2004 Sb., Správní řád. Pokud jednání budou překračovat lhůty, které jsou v něm uvedeny, je zapotřebí se bránit. Lze například podat stížnost generálnímu řediteli Úřadu práce (JUDr. Jiří Dobeša, Karlovo náměstí 1359/1, Praha 2 Nové Město, 128 00 Praha 28). Pokud byste s touto stížností neuspěli, je nezbytné obrátit se přímo na ministra práce a sociálních věcí (Ing. Dr. Jaromír Drábek, Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2).

Ano, pracovníci úřadů práce jsou nyní přetížení, protože systém výplaty dávek nefunguje dobře. To však neznamená, že by handicapovaní lidé neměli uplatňovat práva, na která mají ze zákona nárok. Když se politická reprezentace rozhodla provést radikální změnu bez toho, aby byl dán čas na rozjezd nového systému, nelze negativní důsledky přenášet na ty, kteří pomoc nutně potřebují.

Pokud se setkáte s tím, že Vám nebylo vyhověno, nebo dokonce, že místo průkazů ZTP (ZTP/P) jsou Vám nabízeny náhradní kartičky (což už se také stalo a odporuje to zákonu), prosím, dejte tyto informace Národní radě zdravotně postižených. Ta všechny podněty shromažďuje a bude o nich jednat s ministrem práce a sociálních věcí. (di)

Počítače? Internet? To nikdy nepochopím!

Společnost senior, občanské sdružení organizuje v počítačové učebně v DK města Ostravy kurzy práce na PC a seznámení s internetem. Zapojte se také a rozvíjejte své tvůrčí schopnosti!

V nabídce jsou například kurzy:

Základy práce na PC - Operační systém Windows: princip a struktura, manipulace se soubory, ovládání PC

Délka kurzu: 10 vyučovacích hodin (5 týdnů po 2 hod.)

Cena kurzu: 300 Kč

Všichni zúčastnění mají k dispozici bezplatnou poradnu a konzultační pomoc.

Nabídka dalších kurzů

Uživatelské programy: Word, Excel, Power Point, Internet a elektronická pošta a další...

Na možnost výuky se informujte na tel. číslech: 606411643, 732344014, 603930321

Navštivte také naše webové stránky:

www.seniortip.cz

Vydává Společnost senior, občanské sdružení za přispění grantu Statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

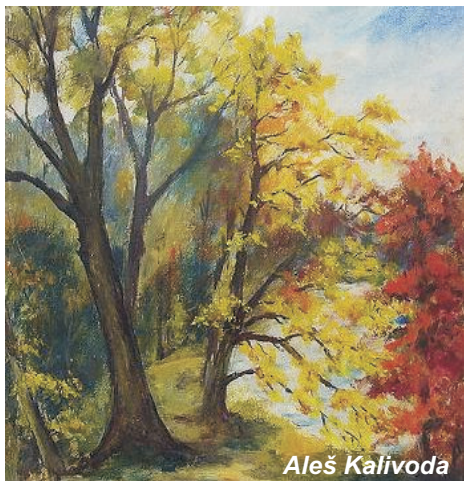
Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová
 Redakční rada: Mgr. Pavla Pešatová, MUDr. Hugo Přibyl, Ph.D., Marie Kalinová, Ing. Jiří Muladi
 Registrační značka MK ČR E 14221
 Adresa redakce: Společnost senior, Na Jízdárně 18, 702 00 Ostrava 1
 IČO 265 95 982
 Tel.: 724 276672 ; 728 466 105
 e-mail: info@seniortip.cz

www.seniortip.cz

Senioři s paletou a štětcem

GAMA je nejen třetí písmeno v řecké abecedě, ale také název výtvarné skupiny, která se schází v prostorách **Společnosti senior, Na Jízdárně**. Jejich vedoucím je Ing. Aleš Kalivoda. Dalšími členy jsou např. Mgr. Olga Bubeníková, Mgr. Alena Světlíková, Ing. Ludvík Kubečka i RNDr. Jaroslav Vilím. Hutní a stavební inženýr, programátor, profesorka tělocviku a magistra farmacie, všichni už v důchodě mají společného koníčka - **malování**.

Aleš Kalivoda

Původně to jsou členové kroužku výtvarníků Domu kultury Vítkovic, kde v 80. letech minulého století začínali, kde byli jejich učiteli Jaromír Zahel a Jaroslav Domiter. V roce 1988 byla zahájena rekonstrukce domu kultury a zhruba 20tičlenný kroužek ztratil střechu nad hlavou. Po několika letech putování z objektu do objektu to mnozí vzdali a zbývající, ti nejvytrvalejší, našli azyl právě v klubu Na Jízdárně. A tam jsem se za nimi vypravil...

„Jsme jedinou takovou výtvarnou skupinou důchodců na Ostravsku a zřejmě v celém kraji“ řekl mi pan A. Kalivoda. „A jsme rádi, že se tu můžeme scházet a malovat. Samozřejmě, jsme hlavně v přírodě, ale za nepříznivého počasí k tvůrčím besedám využíváme tuto místnost.“

Jména členů skupiny znám z výstavních síní nejen v Ostravě, ale také v Opavě, Frenštátu p.R. a Karvinska.

Olga Bubeníková

„Ano, těch kolektivních výstav jsou desítky. Třeba na VŠB, v opavské kavárně Čas, lázeňském domě v Klimkovcích. Individuálních je také pěkná řádka. Já nyní vystavuji v Háji ve Slezsku, kolega Vilím nedávno prezentoval svou novou tvorbu v prostorách Panské oratoře šenovského kostela, paní magistra Světlíková v galerii Ametyst ve Fakultní nemocnici“ listuje svými zápisky Ing. Kubečka.

Povídali jsme si také o současné ekonomické situaci. Uspořádat výstavu je hodně drahé. Proto členové skupiny GAMA hledají další možnosti vystavovat v nekomerčních objektech. Rostou ceny malířských potřeb, barev, rámců. Stále více lidem stačí peníze pouze na jídlo a nájemné. A tak kdo koupí obraz? Místo originálu si, zejména mladí lidé, pověsí do bytu „domalovaný“ obraz z lkei nebo plakát.

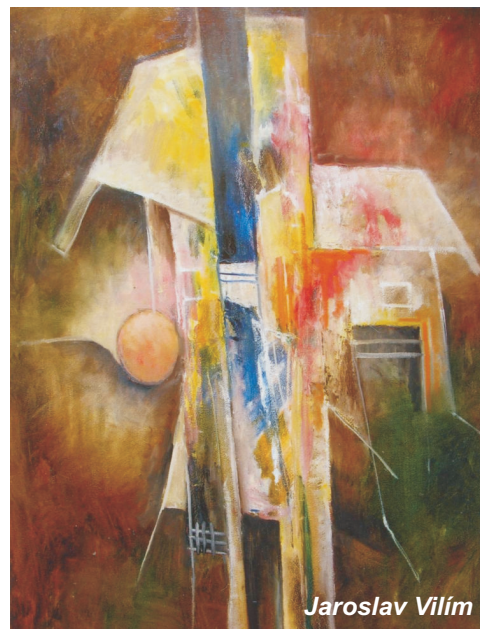
„Malujeme rádi, z obrázků máme radost a snad z nich mají radost i jiní. Malování, to je také pobyt v přírodě, nachodíme desítky kilometrů, poznáváme nová, hezká místa“ říká RNDr. J. Vilím. Malování je jistě vážná činnost, ale také při ní je někdy legrace. „To jsme malovali u Plesné a místní občané mysleli, že jsme geodeti, že tam vyměřujeme trasu dálnice. Báli se o své baráky. Anebo, když nás porybný u Polanky považoval za pytláky. Měli jsme malířské nádobíčko ve vacích a byl překvapený, že místo upytlačených kapříků v nich našel palety, barvy a štětce“ vzpomíná paní magistra Světlíková.

Alena Světlíková

Když jsem odcházel z budovy do hustého studeného deště, vůbec mi to nevadilo. Ještě stále jsem cítil vůni terpentýnu a před očima měl barvy kouzelných krajin, květin i zátiší. Zajdete-li na některou z výstav členů skupiny GAMA věřím, že také vás pohladí po duši olejomalby kytic A. Světlíkové, krajin L. Kubečky, akvarely O. Bubeníkové i těch ostatních.

Josef Zlomek

Jaroslav Vilím

Cestovní kancelář
MLK-TOURS

LÁZNĚ 2012

**7DENNÍ AUTOBUSOVÉ ZÁJEZDY
VČETNĚ DOPRAVY, UBYTOVÁNÍ,
STRAVY A LÉČEBNÝCH PROCEDUR**

Mariánské Lázně př. od 6.900,-	Janské Lázně př. od 5.500,-	Konstantinovy Lázně př. od 5.800,-
Oravice - Habovka př. od 4.700,-	Lázně Poděbrady př. od 4.500,-	Dunajská Středa př. od 4.600,-
Kúpele Dudince př. od 3.900,-	Vysoké Tatry - Vrbov př. od 3.650,-	telefon: 558 655 649 mobil: 777 779 933

**PERLY DOVOLENÉ
2012**

**JEDNÁ SE O KOMPLETNÍ
CENY AUTOBUSOVÝCH
ZÁJEZDŮ!**

CHORVATSKO - OSTROV VIS hotel***, polopenze, 12 dní 7.900,-	MAĎARSKO - TERMÁLY HEVİZ hotel***, plná penze, procedury, 8 dní 7.100,-	ITALIE - KALABRIE - SKILLIE hotel***, polopenze, 14 dní 10.700,-
---	---	--

Zavolejte si o naši nabídku, vše Vám zašleme poštou gratis!

www.mlk-tours.cz